

FANTASTICKÁ
ZVÍŘATA
OD A DO Z

Acromantula

AKROMANTULE

KLASIFIKACE MK: XXXXX

Akromantule je nestvůrný osmioký pavouk, který je schopen lidské řeči. Pochází z Bornea, kde obývá oblasti neprostupné džungle. K jeho charakteristickým znakům patří husté černé chlupy, jež pokrývají celé jeho tělo, velké rozpětí nohou, které v některých případech dosahuje až patnácti stop, klepeta, která zřetelně a hlasitě cvakají, je-li akromantule vzrušená nebo rozzuřená, a jedovatý sekret. Akromantule je masožravá a dává přednost větší kořisti. Na zemi splétá pavučiny kopulovitého tvaru. Samičky jsou větší než samečci a jsou schopny naklást najednou až sto vajec; ta jsou měkká a bílá a dosahují velikosti plážových nafukovacích míčů. Mláďata se z vajec vyklubou po šesti až osmi týdnech. Vejce akromantule jsou odborem pro dohled nad kouzelnými tvory zařazena do kategorie A neobchodovatelného zboží, což znamená, že jejich dovoz či prodej se trestá přísnými pokutami.

Podle oficiálního názoru vyšlechtili tohoto tvora kouzelníci, pravděpodobně za účelem ochrany svých obydlí či skrytých pokladů, jak tomu s kouzelně vytvo-

řenými obludami často bývá.¹ Navzdory své téměř lidské inteligenci je akromantule nevyčvícitelná a pro kouzelníky i mudly představuje velké nebezpečí.

Pověsti o tom, že byla založena kolonie akromantulí ve Skotsku, zůstávají neověřené.

Ashwinder POPELEC

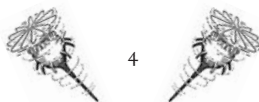
KLASIFIKACE MK: XXX

Popelec vzniká tehdy, je-li kouzelnému ohni² dovoleno příliš dlouho nekontrolovaně hořet. Je to tenký světlešedý hádek se zářivě rudýma očima, který se zrodí z řevných uhlíků nehlídaného ohně, odplazí se do stínů obydlí, v němž se nachází, a zanechá za sebou popelem posypanou stopu.

Popelec žije pouze hodinu a během této hodiny se snaží vyhledat temné neobydlené místo, na němž by nakladl svá vejce; poté se rozpadne v prach. Vejce popelece jsou jasně červená a sálá z nich intenzivní žár. Nejsou-li včas nalezena a zmrazena vhodným kouzlem, během několika minut obydlí podpálí. Každý kouzel-

1. Zvířata schopná mluvit lidskou řečí se jí zřídka naučí sama; výjimkou je dlaždičoun. Zákaz experimentálního křížení vstoupil v platnost až v tomto století, dlouho po prvním zaznamenaném spatření akromantule roku 1794.

2. Jakýkoli oheň, do něhož byla přidána nějaká kouzelná substance, například Letax.

ník, který si uvědomí, že se v jeho domě volně pohybuje jeden nebo více popelců, se musí okamžitě vydat po jejich stopě a najít hnízda s nakladenými vejci. Zmrazená vejce jsou nesmírně cenná jako přísada do nápojů lásky a mohou se jíst i celá jako lék proti zimnici.

Popelci se vyskytují na celém světě.

Augurey AUGURON

rovněž známý jako irský fénix

KLASIFIKACE MK: XX

Domovem augurona je Británie a Irsko, přestože ho někdy lze najít i jinde v severní Evropě. Zelenočerný auguron je vyzáblý a truchlivě vyhlížející pták, který poněkud připomíná malého podvyživeného supa. Je nesmírně plachý, hnízdí v pichlavých a trnitých keřích, živí se velkými druhy hmyzu a vílami, létá pouze za hustého deště a jinak zůstává ukryt ve svém hnízdě ve tvaru slzy.

Auguron vydává charakteristické hluboké rozechvělé houkání, které se kdysi považovalo za předzvěst smrti. Kouzelníci se hnízdům auguronů vyhýbali ze strachu, aby nezaslechli to srdceryvné volání, a předpokládá se, že ne jeden kouzelník podlehl srdeční mrtvici, když míjel trnitý keř a zaslechl nářek neviděného augu-

rona.³ Později se však díky trpělivému průzkumu zjistilo, že auguron svým zpěvem pouze oznamuje příchod deště.⁴ Od té doby jsou auguroní v módě jako domácí prostředek předpovídání počasí, mnozí kouzelníci ovšem těžko snášejí jeho prakticky nepřetržité kvílení během zimních měsíců. Jako brky na psaní jsou pera auguronů nepoužitelná, protože odpuzují inkoust.

3. Je známo, že Uric Ujetý spal v místnosti, v níž bylo ne méně než padesát ochotných auguronů. Jedné obzvlášť mokré zimy podlehl Uric pod vlivem kvílení svých auguronů přesvědčení, že zemřel a je nyní duchem. Jeho následné pokusy projít zdmi vlastního domu skončily nepříjemnou nehodou, kterou jeho životopisec Radolphus Pittiman označuje za „desetidenní otřes mozku“.

4. Viz *Proč jsem nezemřel, když zakvílel auguron* od Gullivera Pokebyho, 1824 (Červená knihovnička).

